

Вторият вашъ врагъ, съ когото трѣбва да се борите, е вжтрешенъ врагъ. Той се крие у самитъ васъ.

Около васъ гъмжатъ люде, които дирятъ наслада въ низъкъ и покваренъ животъ. Тия люде гъделичкатъ и възбуждатъ вашитѣ наклонности, за да ви увлѣкатъ подиръ себе си. — Покажете се, че сте истински мжже, които не могатъ да бждатъ победени отъ низкото въ живота. Отблъснете доблестно лоши другари, които искатъ да ви съблазняватъ. **Бждете господари надъ вашитѣ подбуди и наклонности, господари на вашата собствена природа!**

Действително свободенъ мжжъ е само този, който не става волень робъ на нѣкакви страсти, а чрезъ знание и воля е господарь на себе си. Разбира се, борбата е трудна, затова пъкъ победата е толкова по-славна. **Борете се, както подобава на мжже!**

Кому се пада короната?

Приказка съ Карлъ Бьотхеръ

Широко се разстилатъ въ вечерната дрезгавина гробищата на голѣмия градъ. . . .

Между тъмнитѣ кипариси, които изпущатъ пара отъ влагата на есенната мъгла, вие се облакъ — не, образуватъ се фантастични, грамадни, човѣкоподобни фигури, които се събиратъ отсреща въ покрития съ мъхъ черковенъ дворъ.

Надъ тѣхъ се надига една жена, която държи въ якитѣ си ржце рубинено-червена, блестяща корона.

Азъ зная: тази студеновеличествена жена е Феята на смъртъта. Силенъ страхъ обладава душата ми. . . .

Ха, чувамъ я сега да говори. Говори на човѣкоподобнитѣ фигури. Нейниятъ гласъ е страшенъ, но тя говори благосклонно и тържествено:

— Вѣрни мои служители! Помагайте ми да унищожаваме човѣчеството! . . . Но кой отъ васъ е най-храбъръ? Кой най-много пълни гробищата? — Той ще бжде награденъ съ тази корона!

Тозчасъ се започва голѣмъ споръ. Пъргавитѣ езици размѣнятъ помежду си горещи думи, а очитѣ блещатъ алчно. . . .

Нѣколцина дребни дърдорковци набързо предявиха своитѣ права. Между тѣхъ бѣше **Любовъта**, която твърдѣше, че под-